

ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ်

ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ်

ရွတ်ဖတ်ရခြင်း အကျိုး

မင်္ဂလာသုတ်

မင်္ဂလာသုတ် ကို အိမ်တတ်မင်္ဂလာ နှင့် အခြားမင်္ဂလာအခမ်းအနား တို့တွင် ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ အမြဲရွတ်ဖတ်ခြင်းကြောင့် ဘေးရန်ကင်းရှင်းပြီး မင်္ဂလာကျက်သရေ တိုးတတ်စေပါသည်။

ရတနသုတ်

ရတနသုတ် ကို ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်းဘေး၊ မကောင်းဆိုးဝါးဘေး၊ ရောဂါဘယဘေးတို့နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ အမြဲ ရွတ်ဖတ်ခြင်းကြောင့် အထက်ပါ ကပ်ကြီးသုံးပါးနှင့် မကြုံတွေ့နိုင်ပါ။

မေတ္တာသုတ်

မေတ္တာသုတ် ကို မကောင်းဆိုးဝါးအခြောက်အလှန့်ခံရသောအခါ၊ မလိုမုန်းထားသူ ပေါများသောအခါ၊ အိပ်မက်ဆိုး၊ အတိတ်နိမိတ်ဆိုးများနှင့် ကြုံတွေ့ရသောအခါတွင် ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ အမြဲရွတ်ဖတ်ခြင်းကြောင့် အထက်ပါအဖြစ်အပျက်များ ကင်းငြိမ်း၍ လူ၊ နတ်အများ ချစ်ခင်ပါသည်။

ခန္ဓသုတ်

ခန္ဓသုတ်ကို မြွေ၊ ကင်း နှင့် အခြားသားရဲတိရစ္ဆာန်များ ထူပေါသောအချိန်တွင် ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ အမြဲရွတ်ဖတ်ခြင်းကြောင့် မြွေ၊ ကင်းနှင့် သားရဲတိရစ္ဆာန်များ၏ ကိုက်ခဲခြင်းဘေးမှ ကင်းဝေးနိုင်ပြီး တခြားအန္တရာယ်ဆိုးများကိုလည်း ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

မောရသုတ်

မောရသုတ်ကို ရန်သူဘေးရန် နီးကပ်သောအခါ ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ အမြဲရွတ်ဖတ်ခြင်းကြောင့် သူတစ်ပါးသေကြောင်းကြံသော ဘေးအမျိုးမျိုး နှင့် အနှောင့်အယှက်ဘေးတို့မှ ကင်းလွတ်စေပြီး အသက်ရှည်စေပါသည်။

ဝဋ္ဋသုတ်

ဝဋ္ဋသုတ်ကို မီးဘေး နှင့် ကြုံတွေ့သောအခါ ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ အမြဲရွတ်ဖတ်ခြင်းကြောင့် မိမိအိမ်ကို မီးကွင်းနိုင်ပါသည်။

ဇေဂ္ဂသုတ်

ဇေဂ္ဂသုတ်ကို ကြောက်မက်ဖွယ်ဘေးအန္တရာယ်တို့နှင့် ကြုံတွေ့ရသော အခါ ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ အမြဲရွတ်ဖတ်ခြင်းကြောင့် ကြောက်ရွံ့ အားငယ်စိတ်များ ကင်းဝေးပြီး ကြောက်လန့်ခြင်း ဘေးအမျိုးမျိုးမှ ကင်းဝေးစေပါသည်။

အဋ္ဌာနာဠိယသုတ်

အဋ္ဌာနာဠိယသုတ် ကို အမှောင့်ပယောဂ ကပ်ချိန်နှင့် တစ်ခြား
မကောင်းဆိုးဝါးများ နှိပ်စက်သောအခါ ရွတ်ဖတ်ကြသည်။
အမြဲရွတ်ဖတ်ခြင်းကြောင့် အထက်ပါအဖြစ်အပျက်များနှင့် မတွေ့ကြုံနိုင်ပဲ
မကောင်းသောကြံ့မာများမှ လွတ်ကင်းချမ်းသာနိုင်ပါသည်။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်

အင်္ဂုလိမာလသုတ် ကို ကိုယ်ဝန်သည် အမျိုးသမီးများ မီးဖွားရ
ခက်ခဲသော အခါ ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ အမြဲရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့်
ကိုယ်တွင်းရှိသမျှ ဘေးရန်တို့ ပျောက်ကင်းစေပြီး ကိုယ်ဝန်သည်အမျိုးသမီး
များသည် မိမိရင်သွေးကို အခက်အခဲမရှိ လွယ်ကူစွာ မွေးဖွားနိုင်ပါသည်။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ကို မမာမကျန်း နှင့် အနာရောဂါဝေဒနာများ
ဖြစ်သောအခါတွင် ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ အမြဲရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့်
ရောဂါဝေဒနာဆိုးများ ပျောက်ကင်း ချမ်းသာစေနိုင်ပါသည်။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်

ပုဗ္ဗဏှသုတ်ကို အတိတ်ဆိုး၊ နိမိတ်ဆိုးများ ဂြိုဟ်ဆိုး၊ ကြမ္မာဆိုးများနှင့်
ကြုံတွေ့ပါက ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ အမြဲရွတ်ဖတ်ကြပါက အထက်ပါ
အဖြစ်အပျက်များမှ ကင်းဝေးနိုင်ပြီး ချမ်းသာသူနှင့် ပြည့်စုံနိုင်ပါသည်။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နတ်ပဋ်

သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ အတြာ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။ သဒ္ဓမ္မံ
မုနိရာဇဿ၊ သုဏန္တု သဂ္ဂမောက္ခဒံ။

ဓမ္မဿဝနကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ယေ သန္တာ သန္တ စိတ္တာ တိသရဏ သရဏာ ဧတ္ထ
လောကန္တရေ ဝါ။

ဘုမ္မာ ဘုမ္မာ စ ဒေဝါ ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဋာ
သဗ္ဗကာလံ။

ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ ဝရ ကနက မယေ မေရုရာဇေ
ဝသန္တော။

သန္တော သန္တောသ ဟေတုံ မုနိဝရဝစနံ သောတုမဂ္ဂံ
သမဂ္ဂါ။

သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊ ယက္ခာ ဒေဝါ စ ဗြဟ္မဇနော။ ယံ
အမှေဟိ ကတံ ပုညံ၊ သဗ္ဗသပ္ပတ္တိ သာဓကံ။

သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊ သမဂ္ဂါ သာသဇနေ ရတာ။
ပမာဒရဟိတာ ဟောန္တု၊ အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

သာသနဿ စ လောကဿ၊ ဝုဇီ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိ စ လောကဉ္စ ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခိ သဗ္ဗေ၊ ပရိဝါရေဟိ အတ္တဇနော။ အနိဃာ
သုမနာ ဟောန္တု၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ရာဇတော ဝါ	စောရတော ဝါ
မနုဿတော ဝါ	အမနုဿတော ဝါ
အဂ္ဂိတော ဝါ	ဥဒကတော ဝါ

ဝိသာစတော ဝါ   ခါဏုကတော ဝါ
ကဏ္ဍကတော ဝါ   နက္ခတ္တတော ဝါ
ဇနပဒရောဂတော ဝါ   အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ
အသန္တိဋ္ဌိတော ဝါ   အသပ္ပုရိသတော ဝါ
စဏ္ဍာ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ
အဟိ ဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ ဒီပိ အစ္စ တရစ္စ
သူကရ မဟိသ ယက္ခ ရက္ခသာဒီပိ
နာနာဘယတော ဝါ   နာနာရောဂတော ဝါ
နာနာဥပဒ္ဓဝတော ဝါ   အာရက္ခံ ဂဏုန္တု။

*****

မင်္ဂလသုတ်

ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိ သု သဒေဝကာ။ သောတ္ထာနံ
နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိ သဉ္ဇမင်္ဂလံ။

ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ။ သဗ္ဗလောက
ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ
ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရမေ။ အထခေါ
အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တ
ဝဏ္ဏာ။ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ ယေန
ဘဂဝါ တေနုပ သင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ
အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ ဌိတာခေါ သာ
ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

ဗဟူဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။

အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ပြုဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။

ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။

အတ္တသမ္မာပဏိမိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။

သုဘာသိတာ စ ယာဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မာတာ ပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။

အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။

အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။

အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌိ စ ကတညုတာ။

ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

ခန္တိ စ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။

ကာလေန ဓမ္မသာကန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

တပေါ စ ပြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။

နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ။

အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

ဧတာဒိဿာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။

သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

*****

ရတနသုတ်

ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒဿ ပါရမိယော၊
 ဒဿ ဥပပါရမိယော၊ ဒဿ ပရမတ္ထ ပါရမိယောတိ၊ သမတ္တိ
 သ ပါရမိယော၊ ပဉ္စ မဟာပရိစ္စာဂေ၊ လောကတ္ထစရိယံ
 ဉာတတ္ထစရိယံ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ တိဿော စရိယာယော၊
 ပစ္စိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိ၊ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ၊ ပဓာနစရိယံ
 ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတ ဉာဏပ္ပဋိဝေဓံ၊
 ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ၊ နဝ လောကုတ္တရဓမ္မေတိ၊ သဗ္ဗေပိ မေ
 ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ အာဝဇ္ဇေတွာ ၊ ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာရန္တ
 ရေသု၊ တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော၊ အာယသ္မာ
 အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊ ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

ကောဋီသတသဟဿေသု စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။

ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

ရောဂါ မနုဿဒုမ္ဘိက္ခ သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။

ခိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ။

ယာနီစ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ။
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တူ။
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တူ ဘာသိတံ။

တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊ မေတ္တံ ကရောထ
မာနုသိယာ ပဇာယ၊ ဒိဝါ စ ရတ္တော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိ၊
တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊ သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ
ပဏီတံ၊ န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊ ဣဒမ္ပိ ပုဒ္ဓေ
ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊ ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနိ
သမာဟိတော။ န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊ ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ
ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိ။ သမာဓိ မာနန္တရိကည
မာဟု။ သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ။ ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ
ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္တာ၊ စတ္တာရိ ဧတာနိ ယုဂါနိ
ဟောန္တိ။ တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ။ ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ
ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနဿ ဒဋ္ဌေန။ နိက္ကာ မိနော
ဂေါတမဿသနမှိ။ တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယ၊ လဒ္ဓါ
မုခာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ။ ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ယထိန္ဒာလော ပထဝိသိတော သိယာ၊ စတုမ္ဘိ ဝါတေဟိ
အသမ္ပကမ္ပိယော။ တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ။ ယော
အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။ ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ
ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊ ဂန္တီရပညေန
သုဒေသိတာနိ။ ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊ န တေ
ဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။ ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

သဟာဝဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊ တယဿု ဓမ္မာ ဧဟိတာ
ဘဝန္တိ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊ သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ
ကိဉ္ဇိ။

စတူဟပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ဆစ္စာဘိဌာနာနိ အဘဗ္ဗ
ကာတုံ။ ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန
သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မ ကရောတိ ပါပကံ၊ ကာယေန ဝါစာ ဥဒ
စေတသာ ဝါ။ အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္စဒါယ၊ အဘဗ္ဗတာ
ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။ ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန
သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ဂိမ္မာန မာသေ ပဌမသ္မိ
ဂိမ္မေ။ တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊ နိဗ္ဗာနဂါမိ ပရမံ
ဟိတာယ၊ ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန
သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ဝရော ဝရည၊ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊ အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ
အဒေသယိ။ ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန
သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ဒီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊ ဝိရတ္တစိတ္တာယတိကော
ဘဝသ္မိ။ တေ ဒီဏဗီဇာ အဝိရုဠိဆန္ဒာ၊ နိဗ္ဗန္တိ ဓိရာ
ယထာယံ ပဒီပေါ။ ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန
သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊ ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ
အန္တလိက္ခေ။ တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ။ ဗုဒ္ဓံ
နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ယာနီစ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊ ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ
အန္တလိက္ခေ။ တထာဂတံ ဒေဝ မနုဿပူဇိတံ၊ ဓမ္မံ
နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ယာနီစ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊ ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ
အန္တလိက္ခေ။ တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ။ သံဃံ
နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

*****

မေတ္တသုတ်

ယဿာနုဘာဝတော ယက္ခာ၊ နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ။
ယဉ္ဇိစေဝါ နုရုဉ္ဇန္တော၊ ရတ္တိန္တိဝ မတန္တိတော။

သုခံ သုပတိ သုတ္တော စ၊ ပါပံ ကိဉ္စိ န ပဿတိ။
ဧဝမာဒိဂုဏူပေတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

ကရဏီယမတ္ထ ကုသလေန၊ ယန္တ သန္တိ ပဒံ အဘိသမေစ္စ။
သက္ကော ဥဇူ စ သုဟုဇူ စ၊ သုဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနီ။

သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊ အပ္ပကိစ္စော စ
သလ္လဟုကဝုတ္တိ။ သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊ အပ္ပဂစ္ဆော
ကုလေသွ န နုဂိဒ္ဓေါ။

န စ ခုဒ္ဒ မာစရေ ကိဉ္စိ၊ ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပ ဝဒေယျံ။
သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊ သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု
သုခိတတ္တာ။

ယေ ကေစိ ပါဏဘူတတ္ထိ၊ တဿ ဝါ ထာဝရာ ဝ
နဝသေဿ။ ဒီဃာ ဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊ မဇ္ဈိမာ ရဿကာ
အဏုကထူလာ။

ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊ ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
ဘူတာ ဝ သမ္ဘဝေသီ ဝ၊ သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

န ပရော ပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊ နာတိမညေထ ကတ္တစိ နကန္တိ။
ဗျာရောသနာ ပဋိဃသည၊ နာညမညဿ ဒုက္ခ မိစ္ဆေယျ။

မာတာ ယထာ နိယံပုတ္တ၊ မာယုဿာ ဧကပုတ္တ မနုရက္ခေ။
ဧဝမ္ပိ သဗ္ဗဘူတေသု၊ မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊ မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
ဥဒ္ဓံ အဓော စ၊ တိရိယဉ္စ၊ အသမ္မာ ဓံ အဝေရ မသပတ္တံ။

တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္နော ဝ၊ သယာနော ယာဝတာဿ
ဝိတမိဒ္ဓေါ။ ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊ ဗြဟ္မ မေတံ ဝိဟာရ မိမ
မာဟု။

ဒိဋ္ဌိန္ဒြ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။
ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊ န ဟိ ဇာတုဂ္ဂဗ္ဘသေယျ ပုန ရေတိ။

မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

*****

ခန္ဓသုတ်

သဗ္ဗာ သီရိသ ဇာတီနံ၊ ဒိဗ္ဗမန္တာ ဂဒံ ဝိယ။
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဃောရံ၊ သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။

အာဏာခေတ္တမိ သဗ္ဗတ္ထ၊ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။
ဆဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟိ
စ။

အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။

စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေ ဟိ မေ။

မာမံ အပါဒကော ဟိသိ၊ မာမံ ဟိသိ ဒွိပါဒကော။

မာမံ စတုပ္ပဒေါ ဟိသိ၊ မာမံ ဟိသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။

သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။

သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊ မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ။

အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။

အပ္ပမာဏော သံဃော၊ ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။

အဟိ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊ ဥဏ္ဏနာဘိ သရဗ္ဗ မူသိကာ။

ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊ ပဋိက္ခမန္တု ဘူတာနိ။

သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊ နမော သတ္တန္တံ
သမ္မာသမ္မာဒွါနံ။

ခန္ဓသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

*****

မောရသုတ်

ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ မောရယောနိယံ။
ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊ မဟာသတ္တံ ဝနေစရာ။

စိရသံ ဝါယမန္တာပိ၊ နေဝ သက္ကံသု ဂဏှိတုံ။
“ဗြဟ္မမန္တ” န္တိ အက္ခာတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊ ဟရိဿဝဏ္ဏော
ပထဝိပ္ပဘာသော။ တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ
ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။

ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ တေ မေ နမော၊ တေ စ
မံ ပါလယန္တု။ နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ၊ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊ နမော
ဝိမုတ္တာနံ၊ နမော ဝိမုတ္တိယာ။ ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော စရတိ ဒေသနာ။

အပေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊ ဟရိဿဝဏ္ဏော
ပထဝိပ္ပဘာသော။ တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ
ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ။

ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ တေ မေ နမော၊ တေ စ
မံ ပါလယန္တု။ နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊ နမော
ဝိမုတ္တာနံ၊ နမော ဝိမုတ္တိယာ။ ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

*****

ဝဋ္ဋသုတ်

ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋဇာတိယံ။
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊ မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။

ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ လောက နာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

အတ္ထိ လောကေ သီလဂုဏော၊ သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ။

တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊ သစ္စကိရိယ မုတ္တမံ။

အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊ သရိတွာ ပုပ္ဖကေ ဇိနေ။

သစ္စဗလ မဝဿာယ၊ သစ္စကိရိယ မကာသ ဟံ။

သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊ သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္စနာ။

မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။

သဟ သစ္စေ ကတေ မယုံ၊ မဟာပဇ္ဇိလိတော သိင်္ခိ။

ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊ ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိင်္ခိ။

သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊ ဒေသာ မေ သစ္စပါရမီ။

ဝဋ္ဋသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

*****

ဓဇေဂ္ဂသုတ်

ယဿာနုဿရဏေနာပိ၊ အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။

ပတိဋ္ဌ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊ ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ။

ဂဏနာ န စ မုတ္တာနံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ
ဇေတဝနေ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ “ဘိက္ခဝေါ” တိ။

“ဘဒန္တေ” တိ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ။

ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါ သုရသင်္ဂါမော
သမုပဗျူဋ္ဌော အဟောသိ။ အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော
ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ -

“ သစေ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ
ဝါ ဆန္တိ တတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိ
သမယေ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကေယျာထ။ မမံ ဟိ ဝေါ ဓဇ္ဇေ
ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ
လောမဟံသော ဝါ သော ပဟီယိဿတိ။

နော စေ မေ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ပဇာပတိဿ
ဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ပဇာပတိဿ ဟိ
ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကယတံ။ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော
ပဟီယိဿတိ။

နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇေ
ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဝရဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇေ
ဥလ္လောကေယျာထ ဝရဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇေ
ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ
လောမဟံသော ဝါ သော ပဟီယိဿတိ။

နော စေ ဝရဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇေ
ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ
ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကေယျာထ။ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ
ဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကယတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ
ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိယိဿတိ”
တိ။

တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ ဓဇ္ဇေ
ဥလ္လောကယတံ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇေ
ဥလ္လောကယတံ ဝရဏဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇေ
ဥလ္လောကယတံ ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇ္ဇေ
ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ
လောမဟံသော ဝါ သော ပဟိယေထာပိ နောပိ
ပဟိယေထ။

တံ ကိဿ ဟေတု သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒော
အဝိတရာဂေါ အဝိတဒေါသော အဝိတမောဟော ဘိရု
ဆန္တိ ဥတြာသီ ပလာယိတိ။

အဟဉ္ဇ ခေါ် ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ
အရညဂတာနံ ဝါ ရုက္ခမူလေဂတာနံ ဝါ သုညာဂါရဂတာနံ
ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊
မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

“ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနုတ္တရော
ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ”
တိ။

မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ
ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ အထ ဓမ္မံ
အနုဿရေယျာထ။

“သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္နိဋ္ဌိကော၊
အကာလိကော၊ ဧဟိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊
ပစ္စတ္တံဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညုဟီ” တိ။

ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ
ဝါ ဆန္နိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊ အထ သံဃံ
အနုဿရေယျာထ

“သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော
ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဉာယပ္ပဋိပန္နော
ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ သာမီစိပ္ပဋိပန္နော
ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသ
ယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသ ပုဂ္ဂလာ၊ ဧသ ဘဂဝတော သာဝက
သံဃော၊ အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော ဒက္ခိဏေယျော၊
အဇ္ဇလိကရဏီယျော၊ အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ
လောကဿာ” တိ။

သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ
ဝါ ဆန္နိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

တံ ကိဿ ဟေတု တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော ဝိတမောဟော
အဘီရုအဆန္တိ အနုတြာသီ အပလာယိတိ။

ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ၊ ဣဒံ ဝတွာန သုဂတော။
အထာ ပရံ ဧတဒဝေါ စ သတ္တာ။

အရညေ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ။
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဘယံ တုမှာက နော သိယာ။

နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊ လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊ ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။

ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊ ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။
ဘယံ ဝါ ဆန္တိတတ္ထံ ဝါ၊ လောမဟံသော န ဟေဿတိ။

ဇေဂ္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

အာဇ္ဇာနာဠိယသုတ်

အပ္ပသန္နေဟိ နာထဿ၊ သာသနေ သာဓုသမ္ပတေ။

အမနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ သဒါ ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ။

ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊ အဟိ သာယစ ဂုတ္တိယာ။

ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊ စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။

သိခိဿပိ စ နမတ္ထု၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော။

ဝေဿဘုဿ စ နမတ္ထု၊ နှာတကဿ တပဿိနော။

နမတ္ထု ကကုသန္တဿ၊ မာရသေနာ ပမဒ္ဒိနော။

ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊ ပြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။

ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ။

အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊ သကျပုတ္တဿ သိရီမတော။

ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပနူဒနံ။

ယေ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊ ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေ ဇနာ အဝိသုဏ္ဏာထ၊ မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။

ဟိတံ ဒေဝမနုဿနံ၊ ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။

ဧတေ စညေ စ သမ္ပုဒ္ဓါ၊ အနေကသတ ကောဋိယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။

သဗ္ဗေဒသဗလူပေတာ၊ ဝေသာရဇ္ဇေဟု ပါဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊ အာသဘံ ဌာနမုတ္တမံ။

သီဟနာဒံ နဒန္တေတေ၊ ပရိဿသု ဝိသာရဒါ။
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေန္တိ၊ လောကေ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ။

ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
ဗာတ္ထိသ လက္ခဏူပေတာ၊ သီတာနုဗျဉ္ဇနာရော။

ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊ သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရ။

ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဇတေ၊ သဗ္ဗေ ခီဏာသဝါ ဇိနာ။

မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊ မဟာပညာ မဟဗ္ဗလာ။

မဟာ ကာရုဏိကာ ဓီရ၊ သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။

ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ စ၊ တာဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ။

ဂတီ ဗန္ဓု မဟေဿာဿ၊ သရဏာ စ ဟိတေသိနော။

သဒေဝကဿ လောကဿ၊ သဗ္ဗေ ဇတေ ပရာယဏာ။

တေဿ ဟံ သိရဿ ပါဒေ၊ ဝန္တာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

ဝစဿ မနဿ စေဝ၊ ဝန္တာမေ တေ တထာဂတေ။

သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊ ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။

သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊ ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ။

တေဟိ တုံ ရက္ခိတော သန္တော၊ မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိ စ။

သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊ သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော။

သဗ္ဗဝေရ မတိက္ကန္တော၊ နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။

တေသံ သစ္စေန သီလေန၊ ခန္တိမေတ္တာ ဗလေန စ။

တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။

တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။

တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။

တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။

တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

ပုရတ္ထိမေန တေရဋ္ဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌကော။

ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

စတ္တာရော တေ မဟာရာဇော၊ လောကပါလာ
ယသဿိနော။ တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန
သုခေန စ။

အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊ ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။

တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊ ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ။

တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။

မာ တေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊ သုခီ ဒီဃာယုကော ဘဝ။

အဘိဝါဒန သီလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုဗ္ဗာပစာယိနော။

စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဗုန္တိ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

အာဠာနာဠိယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်

ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊ နိသိန္နဋ္ဌာန ဓောဝနံ။

ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊ သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။

သောတ္ထိနာ ဂဟ္လဝုဋ္ဌာနံ၊ ယဉ္ဇ သာဓေတိ တင်္ခဏေ။

ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊ လောကနာထေန ဘာသိတံ။

ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

ယတော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ၊ ဇာတိယာ ဇာတော။

နာဘိဇာနာမိ သဉ္ဇိစ္စ ပါဏံ၊ ဇိဝိတာ ဝေါရောပေတာ။

တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ၊ ဟောတု သောတ္ထိ ဂဟ္လဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

*****

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်

သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသဇနေ။

သတ္တ ဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မာရသေနာပမဒ္ဒဇနေ။

ဗုဒ္ဓိတွာ ယေ စိမေ သတ္တာ၊ တိဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ။

အဇောတိ မ ဇရာဗျာဓိ၊ အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။

ဧဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊ အနေက ဂုဏသင်္ဂဟံ။

ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ ဘဏာမ ဟေ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂီ သတိသင်္ခါတော၊ ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။

ဝီရိယံ ဝီတိ ပဿဒ္ဓိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ စ တထာပရေ။

သမာဓု ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သတ္တေတေ သဗ္ဗဒဿိနာ။

မုနိနာ သမ္မဒက္ခာတာ၊ ဘာဝိတာ ဗဟုလီကထာ။

သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊ နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ကေသိသမယေနာထော၊ မောဂ္ဂလ္လာနန္တ ကဿပံ။

ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသွာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။

တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတွာ၊ ရောဂါ မုစ္စိ သု တခေဏေ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ကေဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊ ဂေလညေနာဘိ ပိဋိတော။

စုန္ဒတ္ထေရေန တံယေဝ၊ ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။

သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊ တမှာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ပဟီနာ တေ စ အာဗာဓာ၊ တိဏ္ဍန္တမ္ပိ မဟေသိနံ။

မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ ပတ္တာ နုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂေသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

*****

ပုဗ္ဗဏှသုတ်

ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊ ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ
သဒ္ဓေါ။ ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန
ဝိနာသ မေန္တု။

ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊ ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ
သဒ္ဓေါ။ ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊ ဓမ္မာနုဘာဝေန
ဝိနာသ မေန္တု။

ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊ ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ
သဒ္ဓေါ။ ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊ သံဃာနုဘာဝေန
ဝိနာသ မေန္တု။

ဒုက္ခပ္ပတ္တာ စ နိဒ္ဒါက္ခာ၊ ဘယပ္ပတ္တာ စ နိဗ္ဗယာ။
သောကပ္ပတ္တာ စ နိဿောက၊ ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။

ဧတ္တာဝတာ စ အမေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါနုမောဒန္တု၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။

ဒါနံ ဒဒန္တ သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တ သပ္ပဒါ။

ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တ၊ ဂစ္ဆန္တ ဒေဝတာဂတာ။

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။

အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သပ္ပသော။

ယံ ကိဉ္စိဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊ သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ
ပဏီတံ။ န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန။ ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ
ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ယံ ကိဉ္စိဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊ သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ
ပဏီတံ။ န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန။ ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ
ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ယံ ကိဉ္စိဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊ သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ
ပဏီတံ။ န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန။ ဣဒမ္ပိ သံဃေ
ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။

သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ သဒါသုခီ ဘဝန္တု တေ။

ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။

သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန၊ သဒါသုခီ ဘဝန္တု တေ။

ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။

သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန၊ သဒါသုခီ ဘဝန္တု တေ။

မဟာကာရဏိကော နာထော၊ ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။

ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊ ပတ္တော သမ္မောဓိ မုတ္တမံ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊ သကျာနံ နန္ဒိဝဗျဇော။

ဧဝမေဝ ဇယော ဟောတု၊ ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ။

အပရာဇိတ ပလ္လင်္ဂေ၊ သီသေပုထုဝိပုက္ခလေ။

အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။

သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊ သုပ္ပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ။
သုခဏော သုမုဟုတ္တော စ၊ သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊ ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊ ပဏိဓိ တေ ပဒက္ခိဏေ။

ပဒက္ခိဏာနိ ကတွာန၊ လဘန္တတ္တေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္တလဒ္ဓါ သုခိတာ၊ ဝိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

*****

နတ်ပို့

ဧတ္တာဝတာ စ အမှေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။

သဗ္ဗေ ဒေဝါနုမောဒန္တု၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ သိဒ္ဓိယာ။

ဒါနံ ဒေန္တု သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တု သပ္ပဒါ။

ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တု၊ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာဂတာ။

*****

မင်္ဂလာသုတ် ပရိတ်တော်ဖြစ်စဉ်

မင်္ဂလာသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်ရာ နေရာဒေသသည်ကား သဝဏ္ဏိပြည်မွန်
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် ဖြစ်လေသည်။ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည်
အနာထပိဏ် သူဌေး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ
စံနေခိုက် လူ့လောကတွင် မင်္ဂလာဆိုတာ ဘာလဲဟူသော ပြဿနာ
ပေါ်ပေါက်လေသည်။

မည်သည့် အချက်သည် မင်္ဂလာဖြစ်သည်ဟု တိတိကျကျ
မဆုံးဖြတ်ရသေးသော ကာလဖြစ်သဖြင့် မိမိတို့ ထင်ရာ မြင်ရာ
ကြိုက်ရာကို မင်္ဂလာဟု စွဲလမ်းနေကြသော အုပ်စုကြီး (၃) ခု ရှိလေသည်။

တစ်အုပ်စုမှာ ကြားသော အသံကို စွဲ၍ ရယ်မောသံ၊
ကျက်သရေရှိသော စက်မောင်းသံ၊ ခရသင်းသံ စသော ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်ဖွယ်
အသံကြားလျှင် မင်္ဂလာဟု ဆို၏။

တစ်အုပ်စုက ကြားရုံနှင့် မင်္ဂလာ ဘယ်မှာ ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ မျက်စိနှင့်
တပ်အပ်ထင်ထင်မြင်မှသာ မင်္ဂလာ ဖြစ်မှာပေါ့။ လှပသော ပန်းကို မြင်ခြင်း၊
စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ ရတနာ ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းမပျိုကို မြင်ခြင်း၊
ရေပြည့်သောအိုး၊ သွေးရောင်လှပ နွားမဝဝ စသည်တို့ကို မြင်မှ
မင်္ဂလာဖြစ်သည်ဟု ဆိုပြန်၏။

ကျန်တစ်အုပ်စုက ကြားရုံ၊ မြင်ရုံ နှင့် မင်္ဂလာမဖြစ်သေး ကိုယ်တိုင် ဒိဋ္ဌ
မြင်တွေ့ရမှ မင်္ဂလာဖြစ်ရပေမည်။ ပန်းလှလှကို မြင်ရုံမဟုတ် လက်နှင့်
ကိုင်၊ နှာခေါင်းနှင့် နမ်းရှူရမှ မင်္ဂလာ၊ ရေပြည့်အိုးမြင်ရတာထက် ရေကို

သောက်ရမှာပေါ့။ နွားမဝဝ မြင်ရတာထက် နွားနို့မလိုင်ခဲ စားရမှ မင်္ဂလာဟု ဆိုကြ၏။

ထိုအုပ်စု (၃) စုသည် သူ့ အယူမှန်သည်၊ ကိုယ့်အယူမှန်သည်ဟု ငြင်းခုံကြရာ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် စင်မြင့်ဆောက်၍ ရက်ရှည်လများ ဟောပြောပွဲကြီးများနှင့် ငြင်းခုံကြရာ လူပါမက ကိုယ့်စောင့်နတ်ချင်းပင် ငြင်းခုံကြ၏။

ယင်းကဲ့သို့ ပြဿနာ စခဲ့ခြင်းမှ ဘုမ္မစိုးနတ်၊ ရုက္ခစိုးနတ်များမှ တစ်ဆင့် အာလိန်ငါးဆင့်ကို ကျော်ကာ တာဝတိံသာနတ်များထိ အုပ်စုဖွဲ့ကာ ငြင်းခုံပွဲ ကူးစက်လာလေတော့၏။ ထိုသို့သော ပြဿနာကြီးမားမှုကြောင့် မည်သူမှန်သည်၊ မည်သူ မှားသည် အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် သိကြားမင်းထံ ဝင်၍ ရင်ဆိုင်ကြလေတော့သည်။

ဤတွင် သိကြားမင်းက ဤ မင်္ဂလာကိစ္စသည် ကျယ်ဝန်းနက်နဲ လှသည်။ ငါလည်း အမှန်မသိ၊ ထို့ကြောင့် လူ့ပြည်တွင် ထင်ရှား ပွင့်တော်မူသော ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည် သိရှိနိုင်ရာ၏။ ခေတ္တစောင့်ကြဟု ဆိုကာ နတ်သားတစ်ဦးအား ဘုရားရှင်ထံ မေးမြန်းရန် လွှတ်လိုက်လေသည်။

ထိုနတ်သားမေးလျှောက်ချက်အရ ဘုရားရှင် ပြန်လည်ဟောကြား ဖြေဆိုသော မင်္ဂလာတရား (၃၈) ပါး ပါဝင်သည့် ဤ မင်္ဂလာသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း ဖြစ်သတည်း။

*****

ရတနသုတ် ပရိတ်တော် ဖြစ်စဉ်

ဘုရားဒါယကာ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး စိုးစံသော ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် ရှစ်ယူဇနာကွာသော နေရာတွင် ဝေသာလီတိုင်းပြည် ရှိ၏။ လိစ္ဆဝီမင်း စိုးစံ၏။ ထိုတိုင်းပြည် နှစ်ပြည်၏ ဗဟိုအလယ်တွင် ဂင်္ဂါမြစ် ခြားလျှက်ရှိသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် ဝါဆိုနေ့စဉ်က ဝေသာလီပြည်တွင် ကောက်ပဲသီးနှံများ စိုက်ပျိုးမရ မိုးကြီးခေါင်ကာ ဒုမ္ဘိက္ခန္ဓရကပ် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော ဘေးကြီးဆိုက်ကာ အစာရေစာများ မစားရ၍ သေကျေပျက်စီးကြသည်။

အသေအပျောက်များလာသောအခါ လူသေကောင်များကို သုသာန် မပို့နိုင်တော့ပဲ မြို့ထဲမှာ ပုပ်ပွနေလေတော့သည်။ ထို အနံ့ကြောင့် ဘီလူး သရဲများ တစ်ပြည်လုံး စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ ချောက်ချားလာလေတော့သည်။

တိုင်းသူပြည်သားများက လိစ္ဆဝီမင်းများအပေါ် မင်းကျင့်တရား ညီမညီ စုံစမ်းသောအခါ မင်းကျင့်တရားလည်း မချွတ်ယွင်း၊ လိစ္ဆဝီမင်းများကလည်း တိုင်းသူပြည်သားများ ဖောက်ပြားကြလေသလော မေးရာ ဖောက်ပြားမှု မရှိ၊ ကြံရာမရသည့် အဆုံး ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှိ ဘုရင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးထံ အကူအညီတောင်းကာ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအား မဟာကရုဏာ ရှေ့ထားကာ ကြင်နာ သနားသဖြင့် ကယ်ဆယ်တော်မူပါရန် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးမှ တစ်ဆင့် တောင်းပန် ပင့်ဖိတ်ရတော့သည်။

ယင်းသို့ ဖိတ်လျှောက်ထားချက်အရ မြတ်စွာဘုရားသည် ညီတော် အာနန္ဒာနှင့် တကွ ရဟန္တာငါးရာ ခြံရံလျက် ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွချီတော်မူလေသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ကျောင်းတော်မှ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းထိ ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွချီရန် မင်းခမ်းမင်းနားဖြင့် ပို့ဆောင် ပူဇော်လေသည်။

လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကလည်း လှပစွာ မွမ်းမံခြယ်လှယ်သောစီမံထားသော လှေတော်ကြီး နှစ်စင်းတွဲဖြင့် မင်းခမ်းမင်းနားဖြင့် ထည်ဝါခုံညားစွာ ပင့်ဆောင်လာကြသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြသော လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ လှေဖောင်ကြီး ဝေသာလီဆိပ်ကမ်းဘက်သို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုက်နက် မိုးသားတိမ်လိပ်များ တရိပ်ရိပ် တက်လာကာ ကောင်းကင်အလုံး မိုးထစ်ချုန်းလျက် တအုံးအုံး အော်မြည်၍ မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာချလေတော့သည်။

ဝေသာလီတစ်ပြည်လုံး ရေလွှမ်းဖုံးပြီး လူသေအလောင်းကောင် များသည် ရေထဲ မျောပါသွားကြတော့သဖြင့် မြို့အတွင်း သန့်ရှင်း ကျန်ရစ်ပေတော့သည်။ အနံ့အသက်များပါ ကင်းသွားလေတော့၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် နောက်ပါရဟန်းတော်များ ခြံရံလျက် ဝေသာလီမြို့တံခါးဝတွင် ရပ်လျက် ရဟန်းတော်များနှင့် အတူ ရတနသုတ်တော်ကို ရွတ်ဆိုတော်မူသည်။ သိကြားမင်းနှင့် မင်းကြီးများ လာရောက်၍ တရားနာယူကြသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် မြို့လယ်ရှိ ရတနာမဏ္ဍပ်သို့ ကြွတော်မူရာ ရဟန္တာငါးရာ နှင့် နတ်ဒေဝါများလိုက်ပါ ပူဇော်ကြသဖြင့် တစ္ဆေ မြေဘုတ်ဘီလူးတို့ ဝေးရာသို့ ပြေးကြလေတော့သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီမြို့တွင်း ပတ်၍ ဒေသစာရီကြူချီကာ ရတနသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် ကပ်ရောဂါများ ကင်းဝေးစေခဲ့သည်။

ယင်းတို့ ကင်းဝေးစေပြီးမှ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ပြန်လည်ကြွချီတော်မူ လာခဲ့သည်။ ဤတွင် ရတနသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်၍ ရွတ်ဆိုခဲ့ကြပါသတည်း။

*****

မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော် ဖြစ်စဉ်

သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး စံနေတော်မူစဉ် ငါးရာသော ရဟန်း အစုတစ်စုသည် တစ်ခုသော ဝါဝင်ခါနီးကာလ၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဖူးမြော်ရှိခိုး၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း နိဿယများ ယူကာ တောအုပ်တစ်အုပ်တွင် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်ကြလေသည်။

ရဟန်းတော်များသည် တောအုပ်အနီး ရွာများတွင် နံနက်ဆွမ်းကို ပြည့်စုံစေလျက် ညအခါမှာ တောအုပ်အတွင်းရှိ သစ်ပင်ကြီးများကို မှီခိုကာ တစ်ပင်လျှင် တစ်ပါးစီ သီတင်းသုံး တရားကျင့်တော်မူကြလေ၏။ ထိုအချိန်တွင် သစ်ပင်ပေါ်မှ ရကွစိုးများသည် ရဟန်းတော်များ၏ အထက်တွင် မနေဝံ့ကြသဖြင့် မြေပြင်တွင် ဆင်း၍ ဒုက္ခခံကာ နေထိုင်ကြလေသည်။

အချို့ ရုက္ခစိုစီးများမှာ ကလေးငယ်များ ရှိကြသဖြင့် ရဟန်းတော်များ တစ်နေ့ ပြန်နိုး တစ်ရက် ပြန်နိုးဖြင့် စောင့်စားပါသော်လည်း ရုတ်တရတ် မပြန်တော့သဖြင့် အချင်းချင်း ညှိနှိုင်းကာ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ ကြောက်လန့်ထွက်ပြေးစေရေးအတွက် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဘီလူးကြီး၊ နဂါးကြီး သဏ္ဌာန် ပြု၍လည်းကောင်း၊ ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ အသံဆိုး အသံနက်ကြီးများဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရွံရှာဖွယ်ရာ အပုပ်နံ့ကြီးများဖြင့် လည်းကောင်း ခြောက်လှန့် ဖျက်ဆီးကြလေတော့သည်။

ရဟန်းတော်များသည် တစ်ပါးစီ ခြောက်လှန့်ခံကြရသည်ဖြစ်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာကို အားထုတ်ရာတွင် သမာဓိမရနိုင်တော့သည့်အဆုံး ခေါင်းဆောင် မထေရ်ကြီးအား အသိပေးလျက် မြတ်စွာဘုရားရှိရာ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြလေသည်။

ဘုရားရှင်၏ ရှေ့မှောက်၌ ဖြစ်ပျက်ပုံ အကြောင်းအရာများကို လျှောက်ထားသည့် အခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ရဟန်းငါးရာတို့ကို မေတ္တာ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းကြစေရန် မေတ္တသုတ်တော်ကို ဟောဖော် သင်ကြား၍ ယင်းတောအုပ်သို့ပင် ပြန်လည် စေလွှတ်လိုက်လေသည်။

မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း၍ မေတ္တသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် သွားသော ရဟန်းတော်ငါးရာကို ရုက္ခစိုစီးနတ်တို့သည် မနာလိုစိတ်များ ပျောက်ကွယ်၍ လူသဏ္ဌာန် ဖန်ဆင်းလျက် ခရီးဦးကြိုသူ ကြို၊ ခြေဆေးသူက ဆေး၊ သပိတ်ပွေ့သူက ပွေ့ နှင့် လုပ်ကျွေးကြကာ ဝါကျွတ်သည့်အခါတွင် ရဟန်းငါးရာတို့မှာ ကောင်းစွာ တရားထူးရသည်မှ စ၍ မေတ္တသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဖတ်ခဲ့ကြပါသည်။

*****

ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော် ဖြစ်စဉ်

သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံး နေတော်မူကြသော ရဟန်းတော်များ အနက် တစ်ည၌တွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို မြွေခဲ၍ ပျံလွန်တော်မူလေသည်။ ယင်းအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား သိရှိတော်မူလေသော ဝိရူပကစသော မြွေ (၄) မျိုးကို မေတ္တာပို့သော ခန္ဓသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါ မှန်သမျှ မကိုက်ခဲကြကုန်ဟု မိန့်တော်မူကာ ခန္ဓသုတ်တော်ကို ဟောတော်မူလေသည်။

*****

မောရသုတ် ပရိတ်တော် ဖြစ်စဉ်

မြတ်စွာဘုရား စံတော်မူရာ သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်နေ ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဖြီးလိမ်း ဆင်ယင်အလှပြင်၍ လာသော မိန်းမပျိုတစ်ဦးကို မြင်၍ စွဲလမ်းတပ်မက်သော စိတ်ဖြင့် ရဟန်းတရားများကို အားမထုတ်နိုင် ဖြစ်နေလေရာ သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းတော်များက ထိုရဟန်းအား ခေါ်၍ မြတ်စွာဘုရားထံ ပို့ပြီး အကြောင်းစုံ လျှောက်ထားကြလေသည်။

ဘုရားရှင်က ထိုရဟန်းတော်ကို “ချစ်သား၊ သင်သည် မာတုဂါမကို စွဲလမ်းသော စိတ်များဖြင့် တရားတော်၌ မမွေ့လျော်ခြင်း မှန်ပါသလား” ဟု မေးလေရာ မှန်ပါကြောင်း ပြန်ပြောင်း ဝန်ခံလေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က “မာတုဂါမကို စွဲလမ်းသော စိတ်သည် နှစ်ပေါင်း ခုနှစ်ရာ စင်ကြယ်စွာ နေလာခဲ့သော သူတော်ကောင်းကိုပင် ကိလေသာစိတ်ဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေတတ်၏” ဟု အစချီကာ ကိုယ်တော်တိုင် နှစ်အခါက ကြုံခဲ့ရသော မောရသုတ်တော်ကို ဟောဖော် မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ဗာရာဏသီပြည့်ရှင် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး၏ ကြင်ရာတော် ခေမာ မိဖုရားကြီးသည် “ရွှေအဆင်းရှိသော ဥဒေါင်းမင်း၏ တရားကို နာယူရသည်” ဟု အိပ်မက် မြင်လတ်သဖြင့် ခင်ပွန်းလင်ဖြစ်သူ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးအား ရွှေဥဒေါင်းမင်းထံမှ တရားနာယူလိုကြောင်း ပူဆာ လေသည်။

မင်းကြီးသည် တိုင်းပြည်အတွင်းရှိ မုဆိုးများကို ဆင့်ခေါ်မေးမြန်းရာ ဒဏ္ဍကမည်သော တောထွက်၌ ရွှေရောင်းပဝင်း လှပတင့်တယ်ခြင်း ရှိသော ဥဒေါင်းမင်းရှိပါကြောင်း သံတော်ဦးတင်သဖြင့် “မနာကျင်စေဘဲ အရှင်ရအောင် ဖမ်းယူရမည်” ဟု အမိန့်တော် ချမှတ်လေသည်။

ဒဏ္ဍက ရွှေတောင်ရှိ ဥဒေါင်းမင်းကြီးသည်ကား နံနက် အိပ်တန်းမှ ဆင်းလျှင် ဆင်းချင်း နေမင်းကြီးအား အရိုအသေပေးလျက် “ဥဒေတယံ” အစချီသော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီးမှ အစာရှာလေ့ရှိသည်။ ညနေပိုင်းမှာ ဝင်လုဆဲဆဲ နေမင်းကြီးအား အရိုအသေပေးလျက် “အပေတယံ” အစချီသော ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆိုပြီးမှ အိပ်တန်းတတ်လေ့ရှိလေသည်။

ထို နိစ္စပတ် ဝတ်မှ မပျက်ခြင်းကြောင့် မုဆိုးများက နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အရှင်ရအောင် ညွတ်ကွင်းထောင်၍ ဖမ်းပါသော်လည်း မမိနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။

ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်တော် ဖြစ်စဉ်

မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သား သံဃာတော်တို့နှင့် အတူ မာဂဓတိုင်းအတွင်း ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူရာ တစ်ခုသော တောနက်အရောက်တွင် တောမီးကြီးလောင်သည်နှင့် ပက်ပင်းတိုး မိကြလေသည်။

သစ်ပင်ကြီးများ တဝန်းဝန်း လဲကျအောင် လောင်ကျွမ်းသော တောမီးကြီး၏ အရှိန်ကို မြင်တွေ့ရသော ရဟန်းတော်များမှာ ဆောက်တည်ရာမရ တုန်လှုပ်ချောက်ချားကြ၍ အချို့က ပြေးသွားရန် ကြံကြသည်။ အချို့က လျှို့မြောင် ချောက်ကြားမှာ ပုန်းအောင်းရန် ကြံကြသည်။ အချို့က မီးမြတ် မီးတား လုပ်၍ လမ်းလွှဲရန် ကြံကြသည်။ အားလုံးပင် ဣန္ဒြေမရ ဖြစ်နေကြသည်။

ဤတွင် ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိသော ရဟန်းတော်များမှာ “ငါတို့သည် မြတ်စွာဘုရားနှင့် အတူတကွ ကြွလာကြသဖြင့် ဣန္ဒြေမရ မဖြစ်သင့်၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်မှာသာ ခစားကြကုန်အံ့” ဟု ဆိုကာ မြတ်စွာဘုရားထံတော်ပါး စုရုံးကာ နေကြလေသည်။

အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ လောင်ကျွမ်းလာသော တောမီးကြီးမှာလည်း မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန်းတော်များ အနီး (၃၂) တောင် ပတ်လည် အကွာတွင် ဆက်ကာ မီးမလောင်တော့ဘဲ ငြိမ်းအေး သွားလေတော့သည်။

ဤဖြစ်ရပ်ကို မြင်ရသော ရဟန်းတော်များက မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော် တန်ခိုးတော်ကို အံ့ဩချီးမွမ်းတော်မူကြလေလျှင် ဘုရားရှင်က “ဤ မီးတောက် မီးလျှံများ ငြိမ်းအေးရခြင်းသည် ငါ၏ ဘုန်းတော်မဟုတ်၊

ရှေးယခင်အခါ ငါဘုရား နှစ်ဘဝက သစ္စာပြုခဲ့သော နေရာဒေသဖြစ်၍ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မီးမလောင်နိုင်ချေ” ဟု မိန့်ကာ အတိတ်ဘဝကို ဟောတော်မူလေသည်။

ငါဘုရား နှုတ်မူစဉ်က ဤတောမှာပင် ငုံးငှက်ငယ် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ အတောင်အလက် မစုံမီ မိဘများက နှုတ်သီးဖြင့် အစာခွံ့ရသည့် ဘဝတွင် ယခုလောင်သော မီးကဲ့သို့သော မီးကြီးလောင်လေရာ တောတွင်းရှိ သက်ရှိသတ္တဝါမှန်သမျှ အသက်လွတ်ရေး ပြေးလွှားတိမ်းရှောင်၍ ဤတောကို စွန့်ခွာသွားကြလေသည်။

အလောင်းတော် ငုံးငှက်ငယ်မှာ အသိုက်တွင်းမှ နေ၍ ဤသို့ သစ္စာပြု၏။

*****

ဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော် ဖြစ်စဉ်

မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်နည်းများကို တောင်းခံ၍ သစ်တစ်ပင်ရင်း ဝါးတစ်ပင်အောက် လူသူကင်းရှင်းဆိတ်ငြိမ်ခြင်းရှိသည့် နေရာတို့ကို ရွေးချယ်၍ ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းကြသူများမှာ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်အား ငယ်တတ်ကြသည်။

တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေသဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချား၊ တရား မရနိုင်ပဲ ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံပျက်စီးသူများ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးလေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ အားလုံးအတွက် ဓဇေဂ္ဂသုတ်တော်ကို ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဓဇေဂ္ဂသုတ်တော်၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ သိကြားမင်းနှင့် အသူရာနတ်မင်းတို့ စစ်ခင်းကြသောအခါ အသူရာတို့က အင်အားကြီးမားလာသဖြင့် နတ်စစ်သည်များကြောက်ရွံ့ နောက်ဆုတ်လာခဲ့ကြသည်။

ထိုနောက် ဆုတ်ကြောက်ရွံ့နေသော နတ်များကို သိကြားမင်းကြီးက “မိမိ၏ အောင်ပွဲတံခွန်ထိပ်ဖျားကို ကြည့်ကြလော့” ဟု ကြွေးကြော် လိုက်လေသည်။ မိမိ၏ အလံတော်ကို မမြင်ရပါက နတ်စစ်သူကြီး ပဇာပတိ၏ အလံအိမ်တော်ထိပ်ဖျားကို ကြည့်ကြကုန်လော့ သို့မဟုတ် ဝရုဏနတ်စစ်သူကြီး၏ အလံတော်ကို ကြည့်ကြကုန်လော့ သို့မဟုတ် ဤသာန နတ်စစ်သူကြီး၏ အလံတော်ကို ကြည့်ကြကုန်လော့ ဟု ကြွေးကြော်လိုက်ရာ နတ်စစ်သည်များသည် သိကြားမင်း၏ အလံတော် ထိပ်ဖျားကိုလည်းကောင်း၊ နတ်စစ်သူကြီး (၃) ပါး၏ အလံတော် ထိပ်ဖျားကို လည်းကောင်း ကြည့်၍ တိုက်ခိုက်ရာ အသူရာစစ်သားများ တပ်လန့်ရှုံးနိမ့်ပြီး သိကြားမင်း၏ နတ်စစ်သည်များက အောင်ပွဲဆင်ခဲ့ကြ လေသည်။

ယင်း အဖြစ်အပျက် နမူနာ ယူ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အားထုတ်လိုသူ များလည်း အားငယ်လာလျှင် ကြက်သီးထလာပါလျှင် နတ်စစ်သည်များ သိကြားမင်း၏ အလံတော်ထိပ်ဖျားကို ကြည့်၍ ရဲရင့်စိတ်သတ္တိများ ပေါ်လာကာ အောင်ပွဲရသကဲ့သို့ -

ငါဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးတည်းဟူသော ဘုရားအလံတော်၊ ဂုဏ်တော်ခြောက်ပါးရှိသော တရားတော်အလံ၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးရှိသော

သံဃာ့အလံတော်များကို စိတ်တွင် ရည်ရွယ်မှန်းဆ ကြည်ညိုလိုက်ပါက ပေါက်မြောက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု သိကြားမင်း၏ အလံတော်နှင့် ဥပမာ တင်စား၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည့်အချိန်က စ၍ ဓဇ္ဇေသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဆိုခဲ့ကြပါသတည်း။

*****

အာဇ္ဇာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော် ဖြစ်စဉ်

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီး၏ အနီး ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်တွင် မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် တစ်ညသော သန်းခေါင်ယံ၌ မြင့်မိုရ်တောင်၏ လေးမျက်နှာတွင် နေကြကုန်သော ဓတရဋ္ဌ နတ်မင်း၊ ဝိရဠက နတ်မင်း၊ ဝိရူပက္ခ နတ်မင်း၊ ကုဝေရ နတ်မင်း ဤနတ်မင်းလေးပါးသည် မြတ်စွာဘုရားအား လာရောက် ဖူးမြော်ကြလေသည်။

ဖူးမြော်ကြပြီး နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ ကိုယ်စား ကုဝေရနတ်မင်းကြီး က ဦးဆောင်လျှောက်ထားသည်မှာ လူကောင်း လူဆိုး အမျိုးမျိုးရှိကြသလို နတ်လောက၊ ဘီလူးလောက၌လည်း အကောင်းအဆိုး နှစ်မျိုး ရှိကြပါသည်။

အရှင်ဘုရား၏ သာသနာတော်အတွင်းရှိ တရားဓမ္မ၌ မွေ့လျော်သူ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာတို့အား သာသနာတော်ကို မကြည်ညိုသူ ဘီလူးဆိုး၊ နတ်ဆိုးများက ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက် ခြောက်လှန့်ခြင်း ပြုပါက တပည့်တော်မှာလည်း တာဝန်မကင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထို့အတွက်ကြောင့် ထိုနတ်ဆိုးများအား ကြောက်ရွံ့စေသော၊
နာခံစေသော၊ တပည့်တော်၏ နာမည်ပါသော၊ အာဇ္ဇာနည်ဦး
နတ်မြို့တော်မှ ထုတ်ပြန်လိုက်သော အမိန့်တော်ပြန်တမ်း စည်းကမ်း
သဖွယ် ဖြစ်သည့် အရံအတား ပရိတ်တော်တရားဒေသနာတော်ကို
ဟောကြားတော်မူပါဟု နားတော် လျှောက်လေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝိပဿိ စသော မြတ်စွာဘုရား ခုနစ်ဆူ
အား ရှိခိုးခြင်းမှ အပ နတ်မင်းကြီးများ၏ အမည်ပါသော အာဇ္ဇာနည်ဦး
သုတ်တော်ကို ထုတ်ဖော် ဟောကြား၍ ရွတ်ပွားသရဇ္ဈာယ်ခဲ့ကြလေ
သတည်း။

*****

အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော် ဖြစ်စဉ်

သာဝတ္ထိပြည် ပဿေနဒီကောသလ မင်းကြီး၏ အတိုင်ပင်ခံ ပညာရှိ
ပုရောဟိတ်ကြီး၏ ဇနီးပုဏ္ဏေးမကြီး မန္တန်နီတွင် သားတစ်ယောက်
ဖွားမြင်ရာ ဖွားမြင်သည့် အချိန်တွင် တစ်ပြည်လုံးရှိ လက်နက်များ အရောင်
တဝင်းဝင်း ထွက်လာသဖြင့် ကောသလမင်းကြီးက မေးရာ
ပုဏ္ဏားတော်ကြီးက မိမိ၏ ဇနီးမှ မွေးဖွားသောသား၏ နက္ခတ်ကြောင့်
ဖြစ်ကြောင်း သံတော်ဦးတင်၍ ၎င်းသားကို သုတ်သင် ဖျောက်ဖျက်
ပစ်ပါမည် ဟု သံတော်ဦးတင်လျှောက်လေသည်။

မင်းကြီးက “တိုင်းပြည်ကို လုယူမည့်သူပုန်ဖြစ်မည်လား” မေးရာ
ပုရောဟိတ်ကြီးက ထီးနန်းကို လုယူမည့်သူ မဟုတ်ပါ။ တောတွင်းလူဆိုးသာ

ဖြစ်ပါမည် ပြောသဖြင့် မင်းကြီးက “ဇီဝိတဒါန အသက်ရှင်ပါစေ၊ မသေပါစေနှင့်” ဟု မိန့်ကြားသဖြင့် “ဟိသက” အမည်ပေး၍ ဆက်လက် မွေးမြူထားလေသည်။

အရွယ်ရောက်သော် တက္ကသိုလ် ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာကြီးထံ ပညာသင်စေလွှတ်ထား၏။ တပည့်ပေါင်းများစွာ ရှိသည့်အနက် ဟိသက မှာ ဖျက်လတ်သွက်လတ်သဖြင့် ဆရာကတော်ကြီးက အရေးပေးသည်ကို မနာလိုသော တပည့်များသည် ဟိသက မှာ ဆရာကတော်ကြီးအပေါ်၌ မရိုးသားကြောင့် ဆရာကြီးအား ကုန်းချောစကား ဆိုကြလေတော့သည်။

ဆရာကြီးသည် အထင်လွဲကာ ဟိသက အား ပညာစုံပြီ ဖြစ်၍ ပညာကြေးကန်တော့ရန် “လူ့လက်ညှိုး တစ်ထောင် ဖြတ်ယူခဲ့” ဟု အနုနည်းဖြင့် သေလမ်းကို ညွှန်ကြားလိုက်လေသည်။

ဟိသက သည်လည်း ဆရာကြီးအပေါ်၌ ကြည်ညိုလေးစားစွာဖြင့် ဩဝါဒအတိုင်း သာဝတ္ထိပြည်အနီး ဇာလိယတောင်တန်းထဲတွင် နေကာ ဓါးတစ်ချောင်းဖြင့် လာလာသမျှသော လူများကို သတ်၍ လက်ညှိုးဖြတ်ကာ ကြိုးနှင့်သီပြီး လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားလေတော့သည်။

ထိုအချိန်ကစ၍ ဟိသက အမည်မှ အင်္ဂုလိမာလ ဟု အမည်တွင်ကာ ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင် ထွက်၍ နှိမ်နှင်းရန် ကြံသည်အထိ ရာဇဝတ်ကောင်ကြီး တစ်ဦးသဖွယ် ဖြစ်လာလေတော့သည်။

ကောသလမင်းကြီးကိုယ်တိုင် စစ်တပ်နှင့် ထွက်၍ လက်ရဖမ်းမည်ဟု သိသောနေ့တွင် မန္တန်နီ ပုဏ္ဏေးမကြီးသည် သားအပေါ်၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ကရုဏာဖြင့် ဇာလိယတောင်တန်းသို့ အပြေး လှမ်းလာကာ သားကို တော်ရာလွှတ်ရာသို့ ရှောင်ရှားရန် ဟစ်အော် သတိပေးလေတော့သည်။

အင်္ဂုလိမာလ မှာလည်း တစ်ထောင်ပြည့်ရန် လက်ညှိုးတစ်ချောင်းသာ လိုသောနေ့မှ မွေးသမိခင် ကျေးဇူးရှင်ကိုယ်တိုင် လာရောက်သတိပေး လေရာ ဘုရင်ကိုယ်တိုင် လူဆိုးဖမ်းထွက်မည့်နေ့ဖြစ်၍ ဤတောတန်းများ၌ ဖြတ်သန်းမည့် အခြားသူ မရှိဘဲ တစ်ဦးတည်းသော လာသူမှာလည်း မိခင်ရင်းဖြစ်နေတော့ရာ ယနေ့ လက်ညှိုးတစ်ထောင်ပြည့်ပါက ဆရာထံ ပြန်၍ ကန်တော့လိုသော အင်္ဂုလိမာလ ခမျာ “မာတာပိတုဂုဏော အနန္တော” ဟူသော သဘောသက်ဝင် မဆင်ခြင်နိုင်ဘဲ မိခင်လက်ညှိုးကို ဖြတ်ရန် ကြံစည်ကာ ဓါးဆွဲ၍ လိုက်လေတော့သည်။

သတ္တဝါဝေနေ များစိုလ်ခြေကို ကရုဏာတော် အနန္တဖြင့် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်တော်ဖြတ်ဖြင့် ကြည့်ရှု ကယ်တင်ရန် ဆုံးဖြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မိခင်နှင့် သားအကြား ဘွားခနဲ ဝင်၍ မိခင်ကို ကွယ်လိုက်လေတော့သည်။

အပေးလျင်သော သားသမင်ကိုပင် အစဉ်အမြဲ ရအောင် ဖမ်းယူနိုင်သော အင်္ဂုလိမာလ မှာ ဘုရားရှင်ကို လိုက်၍ မမီနိုင်သည့် အဆုံး “ရဟန်းကြီး ရပ်လော့” ဟု လူဆိုးပီပီ အမိန့်ပေးလေတော့သည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က “အင်္ဂုလိမာလ၊ ငါကား ရပ်နေ၏၊ သင်သာ မရပ်သေးပါတကား” ဟု မိန့်ရာ အင်္ဂုလိမာလ က “ရဟန်းကြီး အဘယ်ကြောင့် မုသားပြောသနည်း” ဟု ထပ်ဆင့်မေးသဖြင့် ဘုရားရှင်က သံသရာအမှိုက်ဇောကို အမြစ်မဖြတ်ဘဲ တဝဲလည်လည် မရပ်မနား ပြေးလွှားနေခြင်း အဓိပ္ပာယ်ကို အလွယ်နှင့် နားလည်ရန် ဟောသဖြင့် ပါရမီရင့်ပြီးဖြစ်သူ အင်္ဂုလိမာလ မှာ တစ်ထိုင်တည်းဖြင့် “ဧဟိဘိက္ခု” ရဟန်း ဖြစ်လေတော့သည်။

လူဆိုးဖမ်းထွက်လာသော ကောသလမင်းကြီးမှာ ဘုရားကျောင်းတော်တွင် ရဟန်းဖြစ်နေသော အင်္ဂုလိမာလ အား ကန်တော့၍သာ နန်းတော်သို့ ပြန်ရရှာလေသည်။

ရဟန်းမြတ် ဣန္ဒြေနှင့် ပြည့်စုံစွာ ဆွမ်းခံထွက်လာသော အင်္ဂုလိမာလကို မြို့တွင်းမှ လက်ညှိုးဖြတ်ခံရသူများက တုတ်၊ ခဲ၊ အုတ်၊ ကျောက်များဖြင့် ပစ်ခတ်သည့်အတွက် ဒဏ်ရာများ ရသော်လည်း သည်းခံ၍သာ သီတင်းသုံးနေရရှာသည်ကို မြတ်စွာဘုရားက ခေါ်တော်မူ၍ မီးမဖွားနိုင်သူတို့အား သစ္စာပြုပြီး မီးဖွားစေသော ဂါထာမန္တန်တော်ကို သင်ကြားပေးတော်မူ၏။

အင်္ဂုလိမာလ ရဟန္တာမြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် မီးမဖွားနိုင်သူကို လွယ်ကူစွာ မီးဖွားနိုင်သည်မှ စ၍ ကြည်ညိုသူပေါများခြင်း ရယူနိုင်သော ရဟန္တာမထေရ်မြတ်တစ်ပါး ဖြစ်သွားသည့်အခါက စ၍ အင်္ဂုလိမာလသုတ်တော် ကို ရွတ်ဆို ပွားများခဲ့ရပါသည်။

*****

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ပရိတ်တော် ဖြစ်စဉ်

တစ်ရံရောအခါက   တန်ခိုးပြင်းထန်   လက်ဝဲတော်ရံ
ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်   ကိုယ်တော်မြတ်   နာမကျန်းဖြစ်လတ်လေသည်။
ဟူးရားအကျော်သမားတော်၏   ဆေးဝါးများ   သောက်သုံးပါသော်လည်း
ရောဂါဝေဒနာ မသက်သာချေ။

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ကြွရောက်တော်မူလာပြီး ဗောဇ္ဈင်
ခုနစ်ပါး တရားမန္တန် ပရိတ်တော်ကို ဟောဖော်ချီးမြှောက်တော်မူရာ
ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်မှာ ရောဂါဝေဒနာမှ လွတ်ကင်း
ကျန်းမာခြင်းသို့ ရောက်လေရာ ထိုအခါမှစ၍ ဗောဇ္ဈသုတ်တော်
ဖြစ်ပေါ်ထင်ရှား ပွားများရွတ်ခဲ့ကြပါသတည်း။

*****

ပုဗ္ဗဏှသုတ် ပရိတ်တော် ဖြစ်စဉ်

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သမျှ ပရိတ်တော်များမှ ထုတ်နုတ်
စီစဉ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ဖြင့် အန္တရာယ်
ကင်းပျောက် ဘုန်းတန်ခိုးတောက်စေရန် တရားတော်မြတ်၏
အာနုဘော်တော်ဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းပျောက် စီးပွားလာဘ်လာဘ
ရောက်စေရန်၊ သံဃာတော်မြတ်များ၏ အာနုဘော်ဖြင့်
အန္တရာယ်ကင်းပျောက် အကြံအစည်မြောက်စေရန် စီမံဆိုမိန့်ထားသော
ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော် ဖြစ်ပါသတည်း။

*****